ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého rozšířeného senátu)

1. prosince 2004 *

Ve věci T-27/02,

Kronofrance SA, se sídlem v Sully-sur-Loire (Francie), zastoupená R. Niererem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené V. Kreuschitzem a J. Flettem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

podporované

Glunz AG

a

OSB Deutschland GmbH,

* Jednací jazyk: němčina.

se sídlem v Meppen (Německo), zastoupené H.-J. Niemeyerem a K. Zieglerem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejšími účastníky,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise SG (2001) D ze dne 25. července 2001 nevznést námitky proti podpoře poskytnuté německými orgány Glunz AG,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý rozšířený senát),

ve složení H. Legal, předseda, V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka a V. Vadapalas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. července 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Multisektorální rámec pro regionální podpory velkých investičních plánů (Úř. věst. 1998, C 107, s. 7, dále jen „multisektorální rámec"), platný v rozhodné době, stanoví pravidla pro posuzování podpor poskytnutých za tímto účelem, které spadají do jeho rozsahu působnosti.

2 Na základě multisektorálního rámce Komise stanoví případ od případu rozsah maximální přípustné podpory pro plány podléhající povinnosti oznámení.

3 Bod 3.10 multisektorálního rámce popisuje vzorec pro výpočet, na základě kterého Komise určuje tento rozsah. Tento vzorec nejdříve vychází z určení maximálně přípustného rozsahu uplatnitelného na podpory velkým podnikům v posuzované oblasti, nazvaného „regionální strop" (faktor R), který je následně vynásoben třemi příslušnými koeficienty, respektive stavem hospodářské soutěže v posuzovaném sektoru (faktor T), poměrem kapitál/práce (faktor I) a dopadem příslušné podpory na region (faktor M). Maximální rozsah povolené podpory tak odpovídá následujícímu vzorci: R x T x I x M.

4 Podle bodů 3.2. a 3.3 multisektoriálního rámce faktor „stav hospodářské soutěže" zahrnuje analýzu, jejímž cílem je určit, zda oznámený plán bude uskutečněn v sektoru nebo subsektoru, který trpí nadměrnou strukturální kapacitou. Pro určení existence nebo neexistence takové nadměrné kapacity Komise na úrovni Společenství zohlední rozdíl mezi průměrnou mírou využití výrobních kapacit zpracovatelského průmyslu jako celku a mírou využití kapacit v dotčeném (sub)sektoru. Tato analýza se týká referenčního období odpovídajícího pěti posledním rokům, za které jsou údaje k dispozici.

5 Nadměrná strukturální kapacita existuje, jestliže je míra využití kapacit dotčeného (sub)sektoru v průměru po dobu posledních pěti let o více než dva procentní body nižší než míra využití kapacit zpracovatelského sektoru jako celku. (Sub)sektor bude definován na základě nejnižší úrovně všeobecné klasifikace ekonomických činností v Evropských společenstvích (NACE), upravené nařízením Rady (EHS) č. 3037/90 ze dne 9. října 1990 o statistické klasifikaci ekonomických činností v Evropském společenství (Úř. věst. L 293, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 177), ve znění pozdějších změn. Nadměrná strukturální kapacita je kvalifikovaná jako závažná, jestliže činí rozdíl v porovnání s průměrem zpracovatelského sektoru více než pět procentních bodů (bod 7.7 multisektorálního rámce).

6 V bodě 3.4 multisektorálního rámce je upřesněno, že pokud nejsou údaje týkající se využití kapacit dostatečné, Komise přezkoumá, zda jsou posuzované investice realizovány na trhu v propadu. Za tímto účelem srovnává vývoj zjevné spotřeby dotčeného výrobku nebo výrobků (jinak řečeno výroba plus dovozy minus vývozy) s mírou růstu zpracovatelského průmyslu jako celku na úrovni Evropského hospodářského prostoru (EHP).

7 Trh dotčených výrobků bude považován za trh v propadu, jestliže roční průměrná míra růstu zjevné spotřeby v průběhu posledních pěti let je podstatně nižší (o více než 10 %) v porovnání s ročním průměrem zpracovatelského průmyslu jako celku na

úrovni EHP, ledaže by míra růstu týkající se poptávky po tomto nebo těchto výrobcích zaznamenala silně vzestupnou tendenci. Trh v absolutním propadu odpovídá trhu, na kterém je roční průměrná míra růstu zjevné spotřeby po dobu posledních pěti let záporná (bod 7.8 multisektorálního rámce).

8 Na základě bodu 3.10.1 multisektorálního rámce je uplatňován opravný koeficient 0,25; 0,5; 0,75 nebo 1 na faktor T (stav hospodářské soutěže) v závislosti na následujících kritériích:

„i) Plán způsobující zvýšení kapacity v sektoru, který se vyznačuje závažnou nadměrnou strukturální kapacitou nebo absolutním poklesem poptávky: 0,25.

ii) Plán způsobující zvýšení kapacity v sektoru, který se vyznačuje nadměrnou strukturální kapacitou nebo trhem v propadu a který může posílit vysoký podíl na trhu: 0,50.

iii) Plán způsobující zvýšení kapacity v sektoru, který se vyznačuje nadměrnou strukturální kapacitou nebo trhem v propadu: 0,75.

iv) Žádný pravděpodobný negativní účinek z hlediska případů i) až iii): 1,00." *(neoficiální překlad)*

Skutkový základ sporu

9 Spolková republika Německo dopisem ze dne 4. srpna 2000, zapsaným dne 7. srpna 2000, oznámila Komisi v souladu s čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339) plán podpory investice ve prospěch společnosti Glunz AG na výstavbu integrovaného střediska pro zpracování dřeva v Nettgau ve spolkové zemi Sasko-Anhaltsko (Německo), přičemž uvedený plán spadal pod multisektorální rámec.

10 Po obdržení dopisu Komise ze dne 28. srpna 2000, ve kterém jim oznámila, že oznámení nemohlo být považováno za úplné, německé orgány sdělily doplňující informace dopisy ze dne 15. listopadu 2000 a 12. ledna 2001. Vzhledem k tomu, že tato zásilka nebyla pro Komisi plně uspokojivá, tytéž orgány poskytly dopisem ze dne 2. března 2001 nové informace, které umožnily orgánu posoudit oznámení jako úplné.

11 Dne 25. července 2001 Komise přijala rozhodnutí nevznést námitky proti poskytnutí této podpory (dále jen „Rozhodnutí") podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999.

12 Z Rozhodnutí vyplývá, že investiční plán má být realizován v oblasti, která může být považována za slučitelnou na základě čl. 87 odst. 3 písm. a) ES, pro kterou činí maximální rozsah podpory pro propagaci nových investic ve velkých podnicích, rovněž nazvaný regionální strop, 35 % v hrubých číslech. Podporu představuje

nevratná dotace ve výši 46 201 868 eur a příspěvek na investici ve výši 23 596 120 eur, tedy celková částka 69 797 988 eur v rámci celkových uznatelných nákladů investice ve výši 199 400 000 eur.

13 Tato podpora je určena zčásti a do výše částky 28,61 milionů eur na výstavbu závodu pro překližované desky a zčásti do výše částky 41,18 milionů eur na výstavbu závodu pro dýhy.

14 Komise na základě posouzení oznámené podpory vzhledem ke kritériím stanoveným multisektorálním rámcem v Rozhodnutí vysvětlila důvody, pro které musely být opravné koeficienty použitelné na sazbu 35 % odpovídající maximálnímu rozsahu, který může velký podnik v dotyčné oblasti obdržet, stanoveny na:

— 1 pro faktor T týkající se stavu hospodářské soutěže v posuzovaném sektoru,

— 0,8 pro faktor I (poměr kapitál/práce),

— 1,5 pro faktor M s ohledem na regionální dopad předpokládané podpory,

tedy maximální přípustný rozsah 42 % (= 35 % x 1 x 0,8 x 1,5).

15 Pokud se jedná konkrétněji o posouzení faktoru T týkajícího se stavu hospodářského soutěže, Komise upřesnila, že v souladu s body 3.3. a 3.4 multisektorálního rámce musela omezit svou analýzu faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže na určení existence nebo neexistence nadměrných strukturálních kapacit v dotčeném sektoru, jelikož existuje dostatek údajů týkajících se míry využití kapacit. Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že dva výrobky vyráběné Glunz představovaly významnou část celkové výroby dřevěných desek v Evropě, rozhodla se, odkazujíc na nejnižší úroveň NACE, založit svoji analýzu na údajích týkajících se míry využití kapacit třídy 20.20 NACE, která zahrnuje výrobu dřevěných desek.

16 Na základě údajů pokrývajících období od roku 1994 do roku 1998 obsažených ve studii poskytnuté německými orgány došla Komise k závěru, že dotčený investiční plán způsobí zvýšení kapacit v sektoru, ve kterém nejsou nadměrné kapacity, což odůvodnilo uplatnění opravného koeficientu 1 na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže.

17 Komise prohlásila oznámenou podporu za slučitelnou se Smlouvou o ES, když konstatovala, že výše podpory, kterou Spolková republika Německo zamýšlela poskytnout Glunz, byla v souladu s maximální povolenou podporou vypočítanou na základě multisektorálního rámce.

Řízení a návrhy účastníků řízení

18 Za těchto okolností návrhem došlým kanceláři Soudu dne 4. února 2002 žalobkyně podala projednávanou žalobu.

19 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 3. července 2002 Glunz a OSB Deutschland GmbH podaly návrh na vstoupení do tohoto řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhů Komise.

20 Usnesením ze dne 10. září 2002 předseda čtvrtého rozšířeného senátu Soudu povolil toto vedlejší účastenství. Vedlejší účastníci řízení předložili svá vyjádření dne 4. listopadu 2002 a žalobkyně předložila vyjádření k tomuto vyjádření ve stanovené lhůtě.

21 Na jednání dne 8. července 2004 byly vyslechnuty řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem.

22 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil Rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

23 Komise podporovaná vedlejšími účastníky navrhuje, aby Soud:

— prohlásil žalobu za nepřípustnou;

— zamítl žalobu jako neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

24 Komise a vedlejší účastníci zpochybnili na jednání přípustnost žaloby.

25 Tvrdili, že postavení žalobkyně na dotčeném trhu nebylo podstatně ovlivněno povolenou podporou. S ohledem na umístění výrobních lokalit a území, na která jsou dotyčné výrobky dodávány, určených náklady na dopravu, je průnik oblastí uvádění na trh výrobků žalobkyní a podnikem, který je příjemcem podpory, zanedbatelný.

26 Žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila její procesní práva, když nesprávně nezahájila formální vyšetřovací řízení upravené v článku 6 nařízení č. 659/1999, které by jí umožnilo jako zúčastněné straně předložit připomínky předtím, než Komise přijme své rozhodnutí.

27 Připomíná, že definice „zúčastněné strany" obsažená v čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 zahrnuje konkurenční podniky. Žalobkyně a Glunz jsou přitom přímí konkurenti, neboť vyrábějí téže výrobky následně uváděné na týž trh. Poskytnutí podpory ovlivní konkurenční postavení žalobkyně na dotčeném trhu.

28 Za těchto okolností žalobkyně tvrdí, že je bezprostředně a osobně dotčena Rozhodnutím a že žaloba na zrušení tohoto rozhodnutí jí podaná je tedy přípustná.

Závěry Soudu

29 Komise a vedlejší účastníci navrhli poprvé na jednání nepřípustnost žaloby založenou na nedostatku aktivní legitimace žalobkyně.

30 Z judikatury vyplývá, že důvod nepřípustnosti vycházející z nedostatku aktivní legitimace žalobkyně představuje důvod veřejného pořádku, který může, a dokonce musí být z úřední povinnosti přezkoumán soudem Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise, C-298/00 P, s. I-5189, bod 35), a který může být tedy dovoláván žalovanou v jakékoli fázi řízení (viz analogicky rozsudek Soudního dvora ze dne 20. února 1997, Komise v. Daffix, C-166/95 P, Recueil, s. I-983, bod 25, a rozsudek Soudu ze dne 13. prosince 2001, Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise, T-45/98 a T-47/98, Recueil, s. II-3757, bod 125).

31 Projednávaná žaloba na zrušení byla podána proti rozhodnutí Komise, kterým byla prohlášena za slučitelnou se společným trhem individuální podpora, která byla přijata v rámci předběžného přezkoumání.

32 V tomto ohledu je namístě připomenout, že v rámci kontroly státních podpor Komisí je třeba rozlišovat jednak předběžné přezkoumání podpor zavedené čl. 88 odst. 3 ES a upravené článkem 4 nařízení č. 659/1999, které má pouze za cíl umožnit Komisi, aby si učinila první názor na částečnou nebo úplnou slučitelnost dotčené podpory, a jednak formální vyšetřovací řízení uvedené v čl. 88 odst. 2 ES a článku 6 nařízení č. 659/1999, které má umožnit Komisi získat úplné informace o všech údajích ve věci. Pouze v rámci tohoto posledně jmenovaného řízení Smlouva stanoví pro Komisi povinnost vyzvat zúčastněné strany, aby předložily své připomínky (rozsudky Soudního dvora ze dne 19. května 1993, Cook v. Komise, C-198/91, Recueil, s. I-2487, bod 22; ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise, C-225/91, Recueil, s. I-3203, bod 16; ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 38, a rozsudek Soudu ze dne 13. ledna 2004, Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise, T-158/99, s. II-1, bod 57).

33 Jestliže Komise shledá, aniž by zahájila řízení čl. 88 odst. 2 ES, na základě odstavce 3 téhož článku, že je podpora slučitelná se společným trhem, mohou nositelé procesních záruk upravených tímto odstavcem 2, dosáhnout jejich dodržování pouze v případě, že mají možnost zpochybnit toto rozhodnutí Komise před soudem Společenství (výše uvedené rozsudky Cook v. Komise, bod 23; Matra v. Komise, bod 17; Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 47, a Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise, bod 69).

34 V důsledku toho, jestliže se žalobkyně domáhá žalobou na neplatnost rozhodnutí Komise přijatého v rámci předběžného přezkoumání, aby byly dodržovány procesní záruky upravené čl. 88 odst. 2 ES, pouhá skutečnost, že má postavení zúčastněné

strany ve smyslu tohoto ustanovení, stačí k tomu, aby byla považována za bezprostředně a osobně dotčenou ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES (výše uvedené rozsudky Cook v. Komise, body 23 až 26; Matra v. Komise, body 17 až 20, a rozsudek Soudu ze dne 15. září 1998, BP Chemicals v. Komise, T-11/95, Recueil, s. II-3235, body 89 a 90).

35 V projednávaném případě je nepochybné, že žalobkyně požaduje zrušení Rozhodnutí z důvodu uvedeného v rámci jejího druhého žalobního důvodu, podle kterého Komise neprávem odmítla zahájit formální vyšetřovací řízení upravené čl. 88 odst. 2 ES.

36 Mimoto si žalobkyně nárokuje postavení zúčastněné strany, když uplatňuje, že je v přímém konkurenčním vztahu s Glunz, neboť vyrábí ve svém závodu v Sully-sur-Loire (Francie) tytéž výrobky, které jsou dále uváděny na tytéž trhy, jako tato společnost.

37 Je třeba připomenout, že podle judikatury jsou zúčastněnými stranami osoby, podniky nebo sdružení, jejichž zájmy by mohly být případně ovlivněny poskytnutím podpory, to znamená zejména konkurenční podniky a profesní organizace (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. listopadu 1984, Intermills v. Komise, 323/82, Recueil, s. 3809, bod 16). Převzetím řešení, vyplývajícího z výše uvedené judikatury, stanoví čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999, že zúčastněnou stranou se rozumí „kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení."

38 V projednávaném případě je však nepochybné, že jak žalobkyně, tak podnik, který je příjemcem podpory, vyrábějí dřevěné desky a že se skutečně oblasti, ve kterých jsou uváděny na trh výrobky těchto dvou podniků, překrývají.

39 Je namístě poznamenat, že Glunz na jednání upřesnila, odporujíc tak tvrzení Komise, podle kterých uvádí podnik, který je příjemcem podpory, své výrobky na trh pro podniky nacházející se téměř výlučně na území bývalé Německé demokratické republiky, že prodává své výrobky na celém území Spolkové republiky Německo a z velké části podnikům nábytkářského průmyslu, které se nacházejí v severozápadní oblasti Německa.

40 Glunz rovněž uznala, že je žalobkyně přítomna na německém trhu výroby nábytku, ale s malým podílem na trhu, přičemž toto tvrzení není nicméně podloženo žádnou průkaznou skutečností.

41 Mimoto, jestliže Komise skutečně v Rozhodnutí usoudila ohledně dřevěných desek, že, pokud jde o těžké a neskladné výrobky, je doprava na dlouhé vzdálenosti příliš nákladná a že rozsah, v němž je možno dopravu uskutečnit, je tedy omezen na přibližně 800 km, tak přitom nedošla k závěru, že dotčený geograficky relevantní trh je tvořen EHP.

42 V tomto ohledu, jestliže se podnik nachází v konkurenčním vztahu na území, na které dodává své výrobky, s ostatními podniky, jejichž území, na která dodávají své výrobky, se překrývají s jeho, vzhledem k tomu, že každý z posledně jmenovaných podniků začal dodávat na příslušná území své výrobky později, konkurenční vztah podniku v porovnání s podniky, které dodávají výrobky na jeho území, kam dodává své výrobky, směřuje k rozšíření na území, na která dodávají své výrobky tyto podniky, a v důsledku toho tedy může být vhodné považovat Společenství jako celek nebo v projednávaném případě EHP za geograficky relevantní trh (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 30. března 2000, Kish Glass v. Komise, T-65/96, Recueil, s. II-1885, body 84 až 95).

43 Z Rozhodnutí rovněž vyplývá, že Glunz je dceřinou společností Tableros de Fibras SA, která vlastní ve Francii závody působící v oblasti dřevozpracujícího průmyslu, které na ni byly převedeny společností Glunz v roce 1999.

44 Za těchto okolností je namístě mít za to, že žalobkyně je skutečně konkurentem podniku, který je příjemcem podpory, a že tedy může být kvalifikována za zúčastněnou stranu ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999.

45 V tomto ohledu není výslovný odkaz Komise na usnesení Soudu ze dne 27. května 2004, Deutsche Post a DHL v. Komise (T-358/02, s. I-1565), na jehož základě uplatňovala své návrhy na nepřípustnost žaloby v rozsahu, v němž postavení žalobkyně na dotčeném trhu není podstatně ovlivněno poskytnutím podpory, relevantní. Výše uvedené usnesení o nepřípustnosti, založené na nedostatku podstatného ovlivnění konkurenčního postavení obou podniků žalobkyň, bylo totiž vydáno ve věci, která je odlišná od projednávané věci v rozsahu, v němž byla žaloba podána proti rozhodnutí Komise přijatému na závěr řízení upraveného v čl. 88 odst. 2 ES a v rámci kterého byly zúčastněné strany řádně vyzvány k předložení svých připomínek.

46 Z předcházejících úvah vyplývá, že projednávaná žaloba musí být prohlášena za přípustnou.

K věci samé

Úvodní poznámky

47 Na podporu svých návrhů na zrušení Rozhodnutí se žalobkyně v podstatě dovolává čtyř žalobních důvodů vycházejících zaprvé z porušení článku 87 ES a multisektorálního rámce, zadruhé z porušení čl. 88 odst. 2 ES, zatřetí

z údajného zneužití pravomoci Komisí a začtvrté z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

48 V rámci svého druhého žalobního důvodu na zrušení tvrdí, že Komise tím, že povolila podporu poskytnutou německými orgány Glunz v rámci pouhého předběžného přezkoumání, porušila čl. 88 odst. 2 ES a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999, který ukládá orgánu zahájit formální vyšetřovací řízení v případě, že oznámené opatření „vyvolává pochybnosti" o jeho slučitelnosti se společným trhem.

49 Je třeba připomenout, že cílem předběžného přezkoumání zavedeného čl. 88 odst. 3 ES a upraveného článkem 4 nařízení č. 659/1999 je pouze to, aby byla Komisi poskytnuta dostatečná lhůta pro promyšlení a šetření, která jí umožní vytvořit si první názor ohledně oznámených záměrů podpor, aby mohla, aniž by bylo potřeba důkladné přezkoumání, rozhodnout o tom, zda jsou slučitelné se Smlouvou nebo naopak konstatovat, že v tomto ohledu jejich obsah vyvolává pochybnosti (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. února 2001, Rakousko v. Komise, C-99/98, Recueil, s. I-1101, body 53 a 54).

50 Fáze formálního vyšetřování, která umožňuje Komisi získat úplné informace o všech údajích věci předtím, než přijme své rozhodnutí, je nezbytná v případě, že Komise shledá vážné obtíže pro posouzení, zda je podpora slučitelná se společným trhem (výše uvedený rozsudek Matra v. Komise, bod 33).

51 Komise se tedy může omezit na předběžné přezkoumání pro přijetí rozhodnutí nevznést námitky proti podpoře pouze v případě, že může v rámci tohoto přezkoumání nabýt přesvědčení o tom, že je tento záměr slučitelný se Smlouvou.

52 Oproti tomu, pokud toto první přezkoumání vedlo Komisi k nabytí opačného přesvědčení nebo dokonce neumožnilo vyřešit všechny obtíže vznesené při posouzení slučitelnosti této podpory se společným trhem, má Komise povinnost pořídit všechna nezbytná stanoviska a za tímto účelem zahájit formální vyšetřovací řízení upravené v čl. 88 odst. 2 ES (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. března 1984, Německo v. Komise, 84/82, Recueil, s. 1451, bod 13; výše uvedený rozsudek Cook v. Komise, bod 29; výše uvedený rozsudek Matra v. Komise, bod 33, a výše uvedený rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, bod 39).

53 V rámci svého žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 88 odst. 2 ES žalobkyně nejen poukazuje na to, že délka trvání a okolnosti předběžného přezkoumání představují indicie existence vážných obtíží, ale i na to, že detailní průzkum situace na trhu s dýhami měl u Komise vyvolat pochybnosti, a mělo tedy být nutně zahájeno formální vyšetřovací řízení. Žalobkyně dodává, že by během tohoto řízení Komisi sdělila údaje týkající se zjevné spotřeby dýh, které by prokázaly, že se dotčená investice realizuje na trhu v propadu.

54 Z Rozhodnutí nicméně jasně vyplývá, že se Komise záměrně omezila na přezkoumání pouhé případné existence nadměrné strukturální kapacity a usoudila s ohledem na znění bodů 3.2 až 3.4 multisektorálního rámce a na skutečnost, že měla k dispozici dostatečné údaje o míře využití kapacit dotyčného sektoru, že není povinna ověřovat, zda dotčené investice budou realizovány na trhu v propadu. Při takovémto přístupu postrádalo sdělení údajů žalobkyní týkajících se spotřeby dýh v každém případě jakoukoli užitečnost.

55 Jeví se tak, že vyvstává předběžná a obecná otázka týkající se, v souvislosti s článkem 87 ES, výkladu relevantních bodů multisektorálního rámce pro určení kritéria nebo kritérií, která musejí být uplatněna za účelem posouzení faktoru „stav hospodářské soutěže".

56 V rámci výkonu své kontroly legality je věcí Soudu vyřešit tuto první otázku výkladu uplatnitelných norem a ověřit tedy, zda Komise správně došla k závěru uvedenému ve výše uvedeném bodě 54, což výslovně zpochybňuje žalobkyně ve svém prvním žalobním důvodu na zrušení vycházejícímu z porušení článku 87 ES a multisektorálního rámce.

K porušení článku 87 ES a multisektorálního rámce

Argumentace účastníků řízení

57 Žalobkyně zpochybňuje posouzení učiněné Komisí ohledně maximálního přípustného rozsahu podpory a konkrétněji faktoru T týkajícího se stavu hospodářské soutěže. Komise provedla v projednávaném případě chybnou analýzu situace na trhu, když jednak opomněla rozlišit trh s dýhou od trhu s překližovanými deskami a jednak opomněla ověřit a zohlednit situaci propadu na trhu s dýhou.

— K neexistenci rozlišení trhu s dýhou a trhu s překližovanými deskami

58 Žalobkyně tvrdí, že dotčená podpora měla být přezkoumána a posouzena odlišným způsobem podle toho, zda byla určena pro výrobu dýhy nebo pro výrobu překližovaných desek. Poznamenává, že v části Rozhodnutí týkající se určení trhu dotčených výrobků Komise uvádí následující: „Za těchto podmínek navrhujeme posoudit jednak [překližované desky] a překližky a jednak dýhy tak, že každá z těchto

skupin představuje jeden trh." Vytýká žalované, že přesně nezohlednila toto vymezení trhu v rámci posouzení faktoru „stav hospodářské soutěže" a že naopak přijala jednotný přístup.

59 Tvrdí, že trhy s dýhou a s překližovanými deskami jsou velmi rozdílné proto, aby mohly být posuzovány jako jeden a tentýž trh. Tyto dva výrobky jsou totiž vzájemně zaměnitelné pouze v rámci velmi malého procenta, pouze 10 % podle samotné Komise. Mimoto se trhy vztahující se na tyto dva výrobky vyvíjejí odlišně v tom smyslu, že trh s dýhou je v úpadku, zatímco trh s překližovanými deskami zaznamenává růst.

60 Komise zdůrazňuje, že cílem dotčeného investičního plánu je vytvoření integrovaného centra zpracování dřeva zahrnujícího dvě výrobní linky úzce spojené se společnými zařízeními. Tvrdí, že musela posoudit tento plán v souladu s bodem 7.2 multisektorálního rámce jako „jednotku a zacházet s ní jako s takovou", jelikož je jejím cílem právě vytvoření „závodu" ve smyslu výše uvedeného bodu 7.2. Komise rovněž dodržela bod 7.7 multisektorálního rámce, když založila své posouzení na údajích vztahujících se ke třídě 20.20 NACE, která zahrnuje dýhy a překližované desky.

61 I kdyby Komise vyšla z předpokladu odlišného posuzování investice v závislosti na dotyčných závodech, tvrdí, že by musela posoudit společně oba výrobky vyráběné v těchto závodech podle poslední věty bodu 3.2 multisektorálního rámce, podle které je třeba provést v prvé řadě sektorální analýzu, a nikoli analýzu různých trhů s výrobky. Mimoto i v případě odlišného zohlednění míry využití kapacit v sektoru dýhy a míry využití kapacit v sektoru překližovaných desek by byl získán opravný

koeficient na faktor T rovnající se 1 pro oba dva sektory, které nezaznamenaly nadměrné strukturální kapacity.

62 Vedlejší účastníci uvádějí, že plán, který je předmětem podpory, je jedinečným investičním plánem, jehož cílem je vytvoření integrovaného centra pro zpracování dřeva, které představuje závod ve smyslu bodu 7.2 multisektorálního rámce, to znamená jednotku z organizačního hlediska. Za těchto podmínek skutečnost, že překližované desky a dýhy patří do různých trhů s výrobky nebo že může být z čistě účetního hlediska poskytnuta podpora dvěma výrobním linkám, ztrácí význam.

63 Vedlejší účastníci tvrdí, že v každém případě stanovení míry využití kapacit, které je jako jediné důležité v projednávaném případě, absolutně nezávisí na otázce jedinečnosti investičního plánu. I za předpokladu, že by oba plány podpory byly zřetelně odlišené, by muselo stanovení faktoru vztahujícího se na stav hospodářské soutěže vycházet z míry využití kapacit subsektoru NACE, do kterého patří oba dotčené výrobky, a to v souladu s body 3.2 a 3.3 ve spojení s bodem 7.7 multisektorálního rámce.

— K neexistenci ověření a zohlednění situace propadu trhu s dýhou

64 Žalobkyně uvádí, že v souladu s body 7.7 a 7.8 multisektorálního rámce příslušelo Komisi, aby provedla přezkoumání relevantních číselných údajů za období od roku 1995 do roku 1999 včetně, za účelem ověření, zda existovala nadměrná strukturální kapacita nebo trh v propadu vzhledem k tomu, že toto posouzení bylo nezbytným předběžným předpokladem pro stanovení faktoru „stav hospodářské soutěže".

65 Žalobkyně uvádí, odkazujíc na studii připojenou k žalobě v příloze, že míra ročního průměrného růstu zjevné spotřeby dýhy v EHP byla -3,72 % v letech 1995 až 1999 (oproti +24,57 % pro překližované desky), což znamená, že podle bodu 7.8 multisektorálního rámce byl tento trh s výrobky v absolutním propadu v okamžiku, kdy bylo přijato Rozhodnutí. S ohledem na zjištění absolutního propadu trhu s výrobky neměl být tedy uplatněn opravný koeficient 1 na faktor „stav hospodářské soutěže" týkající se podpory podniku vyrábějícího dýhu, ale opravný koeficient 0,25 v souladu s bodem 3.10 multisektorálního rámce.

66 Žalobkyně zpochybňuje úvahu rozvinutou Komisí v Rozhodnutí, když došla k závěru ohledně opravného koeficientu 1 na faktor „stav hospodářské soutěže".

67 Vytýká jí, že se omezila na to, když usoudila, že má k dispozici dostatečné informace o využití kapacit v dotčeném sektoru, že zohlednila existenci nebo neexistenci nadměrné strukturální kapacity, aniž by si položila otázku, zda se v projednávaném případě jedná o trh v propadu, přičemž by kladná odpověď na jednu z těchto dvou otázek musela vést k vyloučení uplatnění opravného koeficientu 1 na faktor „stav hospodářské soutěže".

68 Zaprvé ze znění bodu 3.10 multisektorálního rámce vyplývá, že povinnost přezkoumání, zda jsou investice realizovány na trhu v propadu, je stanovena i v případě, kdy jsou k dispozici informace týkající se míry využití kapacit.

69 Zadruhé povinnost Komise přezkoumávat, zda existuje nadměrná strukturální kapacita nebo trh v propadu, vyplývá z čl. 87 odst. 1 a 3 ES. Nezbytnost zohlednit společný zájem Komisí při uplatnění tohoto článku měl Komisi vést k tomu, aby v projednávaném případě přezkoumala, zda se jedná o trh v propadu.

70 Komise připomíná pro ni závazný charakter multisektorálního rámce a skutečnost, že v projednávaném případě jí nebylo umožněno přezkoumat, zda investice byly uskutečněny na trhu v propadu, neboť v souladu s bodem 3.4 multisektorálního rámce je takové přezkoumání povoleno pouze podpůrně, pokud jsou údaje týkající se využití kapacit nedostatečné. V okamžiku oznámení podpory však Komise disponovala údaji týkajícími se míry využití kapacit dotčeného sektoru za období od roku 1993 do roku 1998, které sloužily jako základ pro Rozhodnutí.

71 Tvrdí, že výklad multisektorálního rámce provedený žalobkyní je nesprávný. Podle žalované z pořadí bodů 3.3. a 3.4 multisektorálního rámce a z podmínky vyžadované tímto bodem 3.4 pro ověření, zda jsou investice realizovány na trhu v propadu, tedy skutečnosti, zda jsou údaje týkající se využití kapacit dostatečné, automaticky vyplývá, že je namístě dát přednost stanovení míry využití kapacit. Mimoto výraz „nebo" má za cíl pouze upřesnění, že pokaždé, když jsou údaje týkající se využití kapacit nedostatečné, je namístě stanovit zjevnou spotřebu dotyčných výrobků. S výjimkou připuštění vnitřní normativní rozpornosti není možné z bodu 3.10 multisektorálního rámce, ve kterém není uvedeno pořadí použití obou metod posouzení stavu konkurence, vyvodit, že je potřeba se odchýlit, byť jen částečně, od bodů 3.2 a 3.4 tohoto rámce.

72 Přednost kritéria představovaného mírou využití kapacit se vysvětluje skutečností, že toto kritérium podává jasně spolehlivější přehled o situaci určitého sektoru než zjevná spotřeba. Tato spotřeba podléhá četným výkyvům, které jsou nezávislé na situaci sektoru a míře využití kapacit, což vede k podstatně odlišným závěrům ohledně stavu trhu po dobu zohledněného období pěti let. Komise upřesňuje, že cíle multisektorálního rámce jsou dosaženy, jestliže jsou, jako v projednávaném případě, dodržena zvláštní ustanovení tohoto rámce.

73 Z nového multisektorálního rámce pro regionální podpory velkých investičních plánů (Úř. věst. 2002, C 70, s. 8), jehož bod 19 výslovně odkazuje na míru využití kapacit, není možné vyvodit, že „přezkoumání nadměrné strukturální kapacity neumožňuje účinně posoudit situaci na trhu" nebo že Komise uznala nedostatek relevance kritéria vycházejícího z výše uvedené míry.

74 Žalovaná uvádí, že žalobkyně opomíná skutečnost, že faktor „stav hospodářské soutěže" je pouze jedním ze čtyř relevantních faktorů pro stanovení maximálního přípustného rozsahu podpory a že i při uplatnění její metody výpočtu oznámený plán splňuje požadavky pro poskytnutí podpory. Mimoto se uplatněné výhrady netýkají multisektorálního rámce jako takového, ale zvláštního případu jeho uplatnění a jsou založeny na chybném předpokladu, podle kterého je jediným užitečným kritériem kritérium trhu v propadu a podle kterého je pro stanovení trhu namístě vzít v úvahu pouze zjevnou spotřebu.

75 Vedlejší účastníci tvrdí, že přístup Komise je v souladu jak se zněním bodu 3.10 multisektorálního rámce, tak s jeho cílem.

76 Zaprvé uvádějí, že výraz „nebo" uvedený v bodě 3.10 multisektorálního rámce, nemá zvláštní význam. Vztah mezi kritérii vycházejícími z nadměrných kapacit a z trhu v propadu je již totiž upraven v bodech 3.3 a 3.4 multisektorálního rámce ve smyslu přednosti poskytnuté přezkoumání případných nadměrných kapacit. Bod 3.10 připomíná pouze vzorec výpočtu tří faktorů maximálního přípustného rozsahu podpory. Mimoto Komise mohla správně vycházet z míry využití kapacit za období od roku 1994 do roku 1998. Vedlejší účastníci uplatňují, že v okamžiku oznámení záměru podpory nebyly ještě k dispozici údaje týkající se míry využití kapacit pro třídu 20.20 NACE a že údaje týkající se zpracovatelského průmyslu za rok 1999 ještě nebyly Eurostatem zpracovány.

77 Zadruhé poukazují na to, že faktor vztahující se ke stavu hospodářské soutěže představuje pouze formalizační prvek uvedení do rovnováhy, které musí Komise provést mezi těmito dvěma konfliktními cíli Smlouvy o ES, kterými jsou volná hospodářská soutěž a solidarita Společenství, přičemž tato solidarita představuje základ pro výjimky upravené v čl. 87 odst. 3 písm. a) a b) ES ve prospěch regionálních podpor. Jeho zohlednění má zabránit tomu, aby opatření podpory nevytvářela sektorální problém na úrovni Společenství, který by byl závažnější než původní regionální problém (rozsudek Soudu ze dne 15. září 1998, BFM a EFIM v. Komise, T-126/96 a T-127/96, Recueil, s. II-3437, bod 101).

78 Navíc žalobkyně přehlíží skutečnost, že na základě článku 87 ES a multisektorálního rámce je vždy rozhodující pouze otázka, zda jsou vytvořeny nadměrné kapacity na společném trhu. Rozvoj velikosti trhů nezohledňuje zdroje, kterými je zjevná spotřeba uspokojována. Vedlejší účastníci vysvětlují, že pokud toto platí většinou pro dovozy, není investice realizovaná na trhu v propadu nezbytně v rozporu s čl. 87 odst. 3 písm. a) a c) ES a s multisektorálním rámcem, třebaže jsou kapacity ve Společenství zcela využity. Případný účinek vytlačení výrobců pocházejících ze třetích zemí nehraje žádnou roli v rámci tohoto posouzení.

Závěry Soudu

79 Úvodem je namístě připomenout, že pokud má Komise v rámci uplatnění čl. 87 odst. 3 ES rozsáhlé správní uvážení, jehož výkon zahrnuje posouzení hospodářského a sociálního rázu, která musejí být učiněna v kontextu Společenství, může si stanovit obecné směry pro výkon svého správního uvážení akty, jako jsou obecné pokyny, pokud tyto akty obsahují informativní pravidla o obecných směrech, které mají být tímto orgánem dodržovány a neodchylují se od ustanovení Smlouvy (rozsudek Soudního dvora ze dne 5. října 2000, Německo v. Komise, C-288/96, Recueil, s. I-8237, bod 62, a ze dne 7. března 2002, Itálie v. Komise, C-310/99, Recueil,

s. I-2289, body 45 a 52). Jestliže Komise přijme obecné pokyny určené k tomu, aby upřesnily při dodržení Smlouvy kritéria, která zamýšlí použít v rámci výkonu svého správního uvážení, vyplývá z toho vlastní omezení tohoto uvážení v rozsahu, v němž jí přísluší dodržovat informativní pravidla, která si sama stanovila (rozsudky Soudu ze dne 12. prosince 1996, AIUFFASS a AKT v. Komise, T-380/94, Recueil, s. II-2169, bod 57, a ze dne 30. dubna 1998, Vlaams Gewest v. Komise, T-214/95, Recueil, s. II-717, bod 89). V této souvislosti přísluší Soudu ověřit, zda tato pravidla byla Komisí dodržena (rozsudek Soudu ze dne 30. ledna 2002, Keller a Keller Meccanica v. Komise, T-35/99, Recueil, s. II-261, bod 77).

80 V projednávaném případě žalobkyně zpochybňuje posouzení faktoru T týkajícího se stavu hospodářské soutěže učiněné Komisí v Rozhodnutí, a to s ohledem na znění multisektorálního rámce a článku 87 ES.

81 Z písemností žalobkyně vyplývá, že první vznesený žalobní důvod týkající se určení trhů dotčených výrobků úzce souvisí s žalobním důvodem vztahujícím se k neexistenci přezkoumání Komisí, které by mělo za cíl určení existence nebo neexistence trhu v propadu, což představuje hlavní bod rozporu mezi účastníky řízení.

82 Je nesporné, že poté, co Komise usoudila, že dýhy a překližované desky odpovídají trhům s různými výrobky, analyzovala v souladu s bodem 7.7 multisektorálního rámce případnou existenci nadměrné strukturální kapacity na základě studie obsahující údaje týkající se míry využití kapacit sektoru odpovídajícímu třídě 20.20 NACE, která odkazuje na výrobu dřevěných desek, jejichž součástí jsou bezesporu dýhy a překližované desky.

83 Tato studie umožnila Komisi dojít k závěru, že neexistuje nadměrná strukturální kapacita, ať se jedná o analýzu míry využití kapacit v sektoru dřevěných desek obecně, či o analýzu míry využití kapacit v sektoru dýh a překližovaných desek stanovenou odděleně. Žalobkyně nekritizuje výsledky této studie a závěr Komise ohledně neexistence nadměrné strukturální kapacity.

84 Tvrzení žalobkyně ohledně nezbytnosti rozlišení trhu s dýhou a trhu s překližovanými deskami nabývá ve skutečnosti smysl v rámci posouzení existence trhu v propadu, kterým se zabývá ve svých písemnostech. Je třeba ostatně poznamenat, že se toto posouzení nezakládá na určení sektoru v závislosti na třídění obsaženém v NACE, ale že se zakládá na určení dotčeného trhu s výrobky (viz body 7.7 a 7.8. multisektorálního rámce) na rozdíl od posouzení týkajícího se případné existence nadměrné strukturální kapacity.

85 V rámci své analýzy žalobkyně uplatňuje a vychází právě z rozlišení trhu s dýhou a trhu s překližovanými deskami, aby došla k závěru, že první trh je poznamenán situací absolutního propadu nebo přinejmenším propadu, odůvodňující uplatnění opravného koeficientu 0,25 nebo 0,75 na faktor „stav hospodářské soutěže", na rozdíl od druhého trhu, v rámci kterého může být přijat pro tentýž faktor opravný koeficient rovnající se 1.

86 Jeví se tedy, že zásadní otázkou je, zda se Komise mohla, nebo nemohla v projednávaném případě vyhnout přezkumu ohledně toho, zda existoval, nebo neexistoval trh v propadu.

87 Komise podporovaná vedlejšími účastníky uplatňuje, že multisektorální rámec stanoví, že pro posouzení faktoru týkajícího se stavu hospodářské soutěže mohou

být použita dvě kritéria, tedy kritérium týkající se nadměrné strukturální kapacity a kritérium týkající se trhu v propadu, ale že mezi těmito kritérii existuje hierarchie. Podle těchto účastníků řízení je tak přezkoumání kritéria týkajícího se trhu v úpadku povoleno pouze subsidiárně, pouze tehdy, když jsou údaje týkající se míry využití kapacit dotčeného sektoru nedostatečné vzhledem k tomu, že nepokrývají celé referenční období nebo se přímo netýkají dotčených výrobků, a jestliže tedy není možné dojít k závěru ohledně otázky nadměrné strukturální kapacity, ať je kladný (existence nadměrné strukturální kapacity), nebo záporný (neexistence strukturální kapacity).

88 Tento výklad multisektorálního rámce Komise se projevuje v Rozhodnutí uplatněním opravného koeficientu rovnajícího se 1 na faktor T, tedy nejvyššího opravného koeficientu, a tedy nejvýhodnějšího pro podnik, který je příjemcem podpory, a to na základě pouhého zjištění neexistence nadměrné strukturální kapacity v dotyčném sektoru.

89 Pokud je ovšem pravdou, že vzhledem k jeho samotnému znění může být multisektorální rámec chápán ve smyslu, na který poukazuje Komise, je třeba nicméně vykládat tento rámec s ohledem na článek 87 ES a zásadu neslučitelnosti veřejných podpor v něm obsaženou pro dosažení cíle stanoveného tímto ustanovením, tedy cíle nenarušené hospodářské soutěže v rámci společného trhu.

90 Ze znění bodů 3.2 až 3.4 multisektorálního rámce vyplývá, že analýza směřující k určení, zda dotčený sektor trpí nadměrnou strukturální kapacitou, představuje zajisté první analýzu, kterou musí Komise *a priori* provést, pokud posuzuje faktor týkající se stavu hospodářské soutěže.

91 Z bodu 3.10.1 multisektorálního rámce vyplývá, že tato přednost určení existence nebo neexistence nadměrné strukturální kapacity nicméně neznamená, že se Komise může v každém případě omezit pouze na tuto analýzu, pokud má k dispozici údaje o míře využití kapacit dotyčného sektoru.

92 Výše zmíněný bod doplňuje body 3.2 až 3.6 multisektorálního rámce týkající se faktoru „stav hospodářské soutěže" tím, že upřesňuje různé opravné koeficienty, které mohou být použity na tento faktor v závislosti na čtyřech případech, uvedených v bodě 3.10.1 i) až iii), a je tedy od nich neoddělitelný.

93 Při četbě bodu 3.10.1 multisektorálního rámce se jeví, že zjištění Komise, že investiční plán způsobuje zvýšení kapacity v sektoru vyznačujícím se nadměrnou strukturální kapacitou, stačí k tomu, aby byl na faktor T uplatněn opravný koeficient 0,75. Tento koeficient je stanoven na 0,50, jestliže tento plán kromě toho může posílit vysoký podíl na trhu, a na 0,25, jestliže může být nadměrná strukturální kapacita kvalifikována jako závažná.

94 Spojka „nebo" použitá ve znění jednotlivých případů uvedených v bodě 3.10.1 i) až iii) multisektorálního rámce umožňuje potvrdit, že zjištění Komise, že investiční plán způsobí zvýšení kapacity v sektoru vyznačujícím se trhem v propadu stačí rovněž pro uplatnění opravného koeficientu 0,75 na faktor T. Tento koeficient je stanoven na 0,50, jestliže tento plán kromě toho může posílit vysoký podíl na trhu a na 0,25, jestliže je shledán absolutní pokles poptávky.

95 Bod 3.10.1 iv) multisektorálního rámce však upravuje pro Komisi možnost uplatnit opravný koeficient rovnající se 1 na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže pouze v případě, že není zjištěn „žádný pravděpodobný negativní účinek z hlediska případů i) až iii)."

96 Ze znění bodu 3.10.1 multisektorálního rámce tedy vyplývá, že uplatnění nejvyššího opravného koeficientu, který maximalizuje výši podpory, která může být prohlášena za slučitelnou se společným trhem, zahrnuje předchozí zjištění o neexistenci jak nadměrné strukturální kapacity dotčeného sektoru, tak trhu v propadu, ledaže by se mělo za to, že neexistence takové nadměrné kapacity povinně s sebou nese neexistenci propadu trhu dotčených výrobků, což by vedlo k popření specifičnosti těchto dvou kritérií posuzujících faktor týkající se stavu hospodářské soutěže.

97 Za těchto podmínek musí být první věta bodu 3.4 multisektorálního rámce, podle které „[p]okud jsou údaje týkající se využití kapacit nedostatečné, Komise přezkoumá, zda jsou posuzované investice realizovány v rámci trhu v propadu", chápána v tom smyslu, že v případě, kdy jí údaje týkající se využití kapacit dotyčného sektoru neumožňují dojít ke kladnému závěru ohledně existence nadměrné strukturální kapacity, musí Komise přezkoumat, zda je dotčený trh v propadu.

98 Pouze tento výklad multisektorálního rámce je v souladu s článkem 87 ES a s cílem nenarušené hospodářské soutěže, který toto ustanovení stanoví.

99 Nemůže být totiž přijat výklad takový, jako je výklad přijatý žalovanou v projednávaném případě, který umožňuje situaci poskytnutí státní podpory podniku, který uvádí na trh výrobky spadající do trhu v propadu, aniž by tato okolnost byla zohledněna Komisí při výkonu její kontroly. Je zřejmé, že investice realizované na takovém trhu způsobí vážná rizika narušení hospodářské soutěže, což jasně odporuje cíli nenarušené hospodářské soutěže sledovanému článkem 87 ES.

100 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodě 1.1 multisektorálního rámce je upřesněno, že dokončení jednotného trhu činí důležitějším než kdykoli jindy přísnou kontrolu státních podpor velkých investičních plánů vzhledem k tomu, že účinek narušení hospodářské soutěže, který tyto podpory mohou způsobit, je zesílen v rozsahu, v němž jsou ostatní narušení veřejného původu zrušena, že se trhy více otevírají konkurenci a více se integrují. Cíl sledovaný Komisí při přijetí multisektorálního rámce spočíval v omezení podpor velkých plánů takovým způsobem, aby bylo zabráněno v co největším možném rozsahu nepříznivým účinkům na hospodářskou soutěž při současném zachování stimulačních účinků pro oblast, které má být podpora poskytnuta (bod 1.2).

101 Za tímto účelem musí Komise stanovit, případ od případu, maximální přípustný rozsah podpory v rámci plánů podléhajících povinnosti oznámení, a to uplatněním různých faktorů jako faktoru vztahujícího se ke stavu hospodářské soutěže.

102 V rámci posouzení slučitelnosti podpory spadající do multisektorálního rámce se společným trhem vyplývá stanovení opravného koeficientu uplatnitelného na stav hospodářské soutěže ze strukturální a konjunkturální analýzy trhu, jejíž realizace přísluší Komisi v okamžiku přijetí svého rozhodnutí na základě objektivních kritérií uvedených v multisektorálním rámci. Toto posouzení Komise týkající se zvláštního uplatnitelného koeficientu podmiňuje výši podpory, která může být prohlášena za slučitelnou se společným trhem (rozsudek Soudu ze dne 30. ledna 2002, Nuove Industrie Molisane v. Komise, T-212/00, Recueil, s. II-347, body 39 a 40).

103 Z předcházejících úvah vyplývá, že Komise tím, že uplatnila opravný koeficient rovnající se 1 na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže, aniž by předtím ověřila, zda se záměr dotčené podpory bude realizovat na trhu v propadu, porušila článek 87 ES a multisektorální rámec, přijatý za účelem upřesnění prováděcích podmínek tohoto článku a konkrétněji jeho odst. 3 písm. a), podle kterého mohou být považovány za slučitelné se společným trhem podpory, které mají napomáhat

hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností.

104 Tento závěr není vyvrácen rozhodovací praxí Komise. Při jednání žalovaná odkázala na čtyři rozhodnutí, ve kterých analyzovala pouze existenci nadměrné strukturální kapacity, ale je nepochybné, že pouze jedno z nich uplatňuje jako v projednávaném případě na faktor „stav hospodářské soutěže" opravný koeficient rovnající se 1 s ohledem na samotné zjištění neexistence takové nadměrné kapacity (rozhodnutí ze dne 19. června 2002, státní podpora N 240/02 ve prospěch Zellstoff Stendal GmbH).

105 V protikladu k tomu je třeba zdůraznit úvahy sledované Komisí v jejím rozhodnutí ze dne 8. června 2000 nevznést námitky proti podpoře poskytnuté Pirna AG.

106 Ve výše zmíněném rozhodnutí nejdříve Komise došla k závěru o neexistenci nadměrné strukturální kapacity na základě údajů týkajících se míry využití kapacit dotyčného sektoru odpovídajícího třídě 21.11 NACE a následně ověřila a konstatovala neexistenci trhu s buničitými vlákny v propadu, což jí umožnilo v souladu s bodem 3.10.1 iv) multisektorálního rámce výslovně uvedeného v bodě 35 rozhodnutí přijmout opravný koeficient rovnající se 1 na faktor týkající se stavu hospodářské soutěže, aniž by předem nekonstatovala, že dotčený investiční plán neposílí vysoký podíl na trhu. V tomto ohledu znění rozhodnutí, které jasně ukazuje postupné úvahy orgánu s výslovným odkazem na bod 3.10.1. iv) multisektorálního rámce, odporuje vysvětlením Komise, která směřují k představení analýzy, jejíž cílem je určit, zda je dotčený trh v propadu, jako nadbytečné.

107 Porovnání rozhodnutí ze dne 8. června 2000 týkající se Pirna AG s rozhodnutím uvedeným ve výše uvedeném bodě 104 a s Rozhodnutím tedy ukazuje vnitřně rozpornou rozhodovací praxi Komise, pokud se týká uplatnění nejvyššího opravného koeficientu upraveného multisektorálním rámcem na faktor T.

108 Mimoto je třeba poznamenat, že relevance kritéria týkajícího se trhu v propadu je potvrzena novým multisektorálním rámcem pro regionální podpory velkých investičních plánů, který upravuje, že žádná regionální podpora investice nebude povolena ve prospěch sektorů, které mají závažné strukturální obtíže. Pro vytvoření seznamu těchto sektorů jsou však závažné strukturální obtíže v zásadě posuzovány na základě údajů týkajících se zjevné spotřeby dotčeného výrobku nebo dotčených výrobků. Bod 32 nového multisektorálního rámce jasným způsobem upřesňuje, že se má za to, že závažné obtíže existují v případě, že je příslušný sektor v propadu.

109 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že je namístě zrušit Rozhodnutí, aniž by bylo nutné přezkoumávat ostatní žalobní důvody žalobkyně.

110 Konečně je třeba zdůraznit, že z důvodu tohoto nesprávného právního posouzení Komise nebyla v projednávaném případě posouzena slučitelnost oznámené podpory na základě všech uplatnitelných kritérií.

111 V rámci výkonu tohoto rozsudku bude věcí Komise s ohledem na údaje týkající se zjevné spotřeby dotčených výrobků během referenčního období, aby posoudila slučitelnost oznámené podpory, a jestliže v tomto ohledu zjistí vážné obtíže, aby zahájila formální vyšetřovací řízení upravené v čl. 88 odst. 2 ES.

K návrhu na organizační procesní opatření

112 Žalobkyně navrhuje Soudu, aby nařídil v souladu s čl. 64 odst. 3 písm. d) jednacího řádu Soudu Komisi, aby předložila spis týkající se dotčené podpory, proti čemuž se staví žalovaná a vedlejší účastníci.

113 Soud má za to, že není namístě vyhovět návrhu na organizační procesní opatření podanému žalobkyní vzhledem k tomu, že tento návrh nemá v současné fázi řízení význam pro rozhodnutí sporu [rozsudek Soudu ze dne 25. června 2002, British American Tobacco (Investments) v. Komise, T-311/00, Recueil, s. II-2781, bod 50].

K nákladům řízení

114 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů řízení ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy žalobkyně.

115 Naproti tomu vzhledem k tomu, že žalobkyně ve svém návrhu nepožadovala, aby byla Glunz a OSB Deutschland uložena náhrada nákladů řízení spojených s jejich vedlejším účastenstvím, ponesou tito vedlejší účastníci pouze své náklady řízení (rozsudek Soudu ze dne 8. října 2002, M6 a další v. Komise, T-185/00, T-216/00, T-299/00 a T-300/00, Recueil, s. II-3805, bod 89).

Z těchto důvodů

SOUD (čtvrtý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Komise SG (2001) D ze dne 25. července 2001 nevznést námitky proti podpoře poskytnuté německými orgány Glunz AG se zrušuje.**

2) **Komise ponese mimo své náklady řízení i náklady řízení vzniklé žalobkyni.**

3) **Glunz AG et OSB Deutschland GmbH ponesou náklady řízení, které jim vznikly v rámci jejich vedlejšího účastenství.**

Legal Tiili Vilaras

Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. prosince 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předseda

H. Legal